

i Ministeriet, og der ligger Svaret. Jeg følger det ærede Medlems Raad; jeg taler ikke om, hvorpaa det gik ud, og jeg ønsker ikke denne Sag videre forhandlet her, men denne Sag hviler virkelig ikke. Der arbejdes ihærdig paa den, hvor der skal arbejdes, og at der ikke arbejdes paa de Steder, hvor det ærede Medlem har hørt sig for, kan jeg ikke gøre ved, det ved jeg ikke noget om, der, hvor jeg har Ansvar, arbejdes der; det er ikke min Skyld, at Arbejdet i det hele ikke er skredet videre frem, end sket er.

Saa stillede det ærede Medlem det Samvittighedsspørgsmaal til mig, om det er rigtigt, at jeg forelægger Forslag til en Takstlov, som kunde forvolde, at der slet ikke kommer nogen højere Takstlov ud en Gang i Tiden. Jeg ved virkelig ikke andet, end at den, der stiller sig derimod, at det sker nu, forvolder da absolut, at der ingen Forhøjelse kommer. Jeg har jo slet intet imod, hvis Kommissionen kan vise mig, at jeg er gaaet for lavt med disse Takster, saa en Gang i Tiden at faa et Lovforslag vedtaget, hvor Taksterne blive mere forhøjede, det vipper jeg ikke af Taburetten for, og det tager jeg mig ikke overmaade nær. Men den, der handler, viser dog, at han i Virkeligheden vil have en Sag fremmet, og jeg maa ogsaa sige det ærede Medlem, at efter at jeg har gjort Skridtet, har et af Medlemmerne i Kommissionen givet mig fuld Grund til at fastholde, hvad jeg har gjort. Naar det nemlig meddeles mig fra et Medlem af Kommissionen, at der er gaaet Politik i Kommissionen, saa gad jeg dog nok spørge: Skal Staten vedblive med den daarlige Forrentning, skulle Funktionærene nøjes med lavere Løn, fordi der er gaaet Politik i en Kommission? Vi vide jo nok, hvad det er, naar der gaar Politik i en Sag, det ønsker jeg holdt helt uden for denne Sag i det Haab, at Formanden for Kommissionen vil hjælpe og stræbe hen til, at den ogsaa her i Rigsdagen holdes uden for al Politik.

Jeg glæder mig ved Udsigten til at forhandle med det eventuelle Udvalg og skal derfor ikke her i Salen videre fordybe mig i Enkeltheder, men henstiller til det høje Ting at arbejde med Iver paa at komme til et Resultat, thi Loven udløber den 1ste April 1901.

H. N. Hansen: Jeg skal selvfølgelig undgaa al personlig Diskussion med den højtærede Minister, da den jo baade vilde være ham og mig meget ubehagelig. Jeg kan ikke erkende Rigtigheden af forskel-

ligt, som den højtærede Minister udtalte, men skal for øvrigt indskrænke mig til paa et Punkt at berigtige. Den ærede Minister sagde, at han havde hørt, at jeg som Formand havde ladet Udvalgenes Arbejde ligge et halvt Aar hen uden at fremme det. Det er urigtigt, hvad den ærede Minister har hørt, der er intet Udvalgsarbejde; der har ligget hen paa den Vis, der er intet forsømt i den Henseende. Jeg berørte før, at det er sagt, at uagtet man var enig om ikke at mødes i Juli og August Maaneder, saa skulde man dog have gjort det. Men den Tid brugte jeg til at arbejde paa de Punkter, der vare forskellige Meninger om, saa at jeg, da Kommissionen traadte sammen i Efteraaret, kunde forelægge dem i en lettere tilgængelig Skikkelse end ellers. Jeg maa bestemt modsige, at jeg skulde have ladet noget som helst ligge hen og drive i Kommissionen, det er aldeles ikke passeret. — Jeg kan dog ikke lade være at sige, at jeg ikke har sagt til Embedsmændene i Kommissionen, at de skulle holde Ministeren uden for al Viden. Jeg har sagt, naar der var Tale om, at de vare vanskelig stillede: D'Hrr: maa naturligvis være forsigtige med, hvad de bringe frem, for at de ikke skulle sige noget, som de senere kunne komme til at fortryde, naar de ikke vide, hvor vidt Kommissionen vil komme; det er alt, hvad der er sagt. — Saaledes kunde jeg blive ved at gennemgaa de Punkter, paa hvilke den ærede Minister formener, at jeg skulde have handlet urigtigt, men jeg skal ikke gøre det.

Ministeren for offentlige Arbejder (Juhl-Rysensteen): Det glæder mig altsaa, at Referaterne have været urigtige, men de ere rigtignok komne til mig fra Medlemmer af Kommissionen. At der saaledes sidder Folk dernede, som sige andet, end hvad der er rigtigt, beklager jeg.

Maa jeg tilføje, hvad jeg glemte før at omtale, i Anledning af, at der har været harangeret meget over, at man tager et Punkt ud, medens en Kommission sidder og arbejder, og at det er noget, der skulde være aldeles utilstedeligt og uhørt, og noget, der aldrig er sket før — at det er sket før. Det er blandt andet sket, da Kommissionen om Sølovgivningen var nedsat, da tog man Sørensen ud derfra.

Stilling: Det har været meget interessant Forhandlinger, som have fundet Sted her, man kan godt sige, at det har været Jernbanekommissionsforhandlinger, og at vi andre Medlemmer ere blevne be-